

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. R.**, zastoupené JUDr. Dobromilou Markovou, advokátkou, se sídlem Bratranců Veverkových 2675, 530 02 Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2016, č.j. KrÚ 77255/2016/OŽPZ/Br,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Chrudim (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 6.9.2016, č.j. CR 058472/2016 OŽP/Št a uvedené rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobkyni jako vlastníkově lesních pozemků p.č. X a X v k.ú. Nové Lhotice uloženo podle § 51 odst. 1 zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně

a doplnění některých zákonů (lesní zákon) opatření ke zlepšení stavu lesů, a to pod výrokem I., aby žalobkyně v součinnosti s odborným lesním hospodářem zalesnila stanoviště vhodnými dřevinami (uvedenými v příloze 4 vyhl. č. 83/1996 Sb.) stávající holinu o velikosti cca 0,7 ha na lesním pozemku p. č. X v k.ú. Nové Lhotice v porostní skupině LHO Chrudim 181Ek1 v termínu do 30.6.2017; pod výrokem II., aby žalobkyně v součinnosti s odborným lesním hospodářem zalesnila stanoviště vhodnými dřevinami (uvedenými v příloze 4 vyhl. č. 83/1996 Sb.) stávající holinu o velikosti cca 0,8 ha na lesním pozemku p. č. X v k.ú. Nové Lhotice v porostní skupině LHO Chrudim 181Fi1 v termínu do 31.12.2017; pod výrokem III. byla žalobkyni na základě ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč. Uložená opatření byla odůvodněna tím, že správní orgán prvního stupně zjistil při pochůzce dne 30.6.2016 nedostatky v lesním hospodaření žalobkyně, když se na shora uvedených lesních pozemcích vyskytují nezalesněné holiny o celkové výměře cca 1,5 ha, které vznikly po úmyslné těžbě dřeva provedené v roce 2000, přičemž vymezené plochy holin jsou zarostlé náletovými dřevinami nevhodné skladby. Žalobkyně nabyla předmětné lesní pozemky v dražbě v roce 2012. Dne 18.8.2016 se konalo místní šetření, při němž byly za účasti zástupce žalobkyně Ing. P. R. a odborného lesního hospodáře T. F. stanoveny shora uvedené termíny pro odborné zalesnění zjištěných holin, což žalobkyně nespороvala. Podle vyjádření žalobkyně doručeného správnímu orgánu prvního stupně dne 6.9.2016 se jí však nepodařilo zajistit odbornou firmu pro provedení zalesnění, proto upozornila na možnost nedodržení stanoveného termínu zalesnění do 31.12.2017. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí zdůraznil, že žalobkyně je vlastnící dotčených lesních pozemků od roku 2012, přičemž pěstební práce provádí v zásadě vlastními silami bez spolupráce s odborným lesním hospodářem a s orgánem státní správy lesů, a dále zdůraznil, že holiny nevykazují prvky zalesněného pozemku podle § 2 odst. 4 vyhl. č. 139/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o přenosu semen a sazenic lesích dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnosti o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa (dále jen „vyhl. č. 139/2004 Sb.“). Těmito prvky jsou míněny minimální počty životaschopných jedinců stanovištně vhodných dřevin a jejich rovnoměrné rozmístění po ploše. Dále správní orgán prvního stupně odkázal na povinnost vlastníka lesního pozemku zakotvenou v § 31 odst. 6 lesního zákona, zalesnit holinu na lesních pozemcích do dvou let a lesní porosty na ní vysazené zajistit do sedmi let od jejich vzniku. Vzhledem k tomu, že ve věci uvedených lesních pozemků nebylo ustanovení § 31 odst. 6 lesního zákona dodrženo, bylo žalobkyni uloženo shora uvedené opatření ke zlepšení stavu lesů. Současně byla žalobkyně poučena o tom, že nebude-li termín zalesnění dodržen, vystavuje se nebezpečí postihu uložením pokuty až do výše 100 000 Kč podle § 55 odst. 2 písm. d) lesního zákona. Žalovaný po odvolání žalobkyně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil, přičemž podrobně popsal průběh dosavadního správního řízení a rovněž okolnosti, za nichž žalobkyně lesní pozemky nabyla do vlastnictví.

Žaloba a vyjádření žalovaného:

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žalobkyně předně namítá, že na předmětných pozemcích se žádná holina nenachází, neboť taková okolnost

nevyplývá z lesní hospodářské osnovy sestavené pro období let 2010 až 2019. Žalobkyně připustila, že v lesní hospodářské osnově bylo u pozemku p. č. 452/1 a 532/1 v k.ú. Nové Lhotice uvedeno: „s části bývalá holina zarostlá plevelnými listnáči a zanedbaná kultura až mlazina, starší listnáče.“ A dále u pozemku p. č. 454/1 v k.ú. Nové Lhotice: „zanedbaná mlazina a zbytky nast. kmenoviny až kmenoviny.“ Žalobkyně se odvolává na ust. § 25-27., 48,49,59 lesního zákona, podle kterých lesní hospodářská osnova popisuje plochu, věk, zastoupení dřevin a zakmenění porostních skupin. Žalobkyně dále zdůraznila, že pojem holina není v právních předpisech vymezen a dále, že s ohledem na předpoklad zalesnění holiny do dvou let podle § 31 odst. 6 lesního zákona po ní není požadováno zalesnění holin, nýbrž rekonstrukce lesa vykácením nevhodných dřevin a následná výsadba hospodářsky významných dřevin. Žalobkyně namítá, že správní orgán prvního stupně a žalovaný byl při svém rozhodování na základě ust. § 23 odst. 1 správního řádu vázán obsahem zpracované lesní hospodářské osnovy pro dané lesní pozemky, z nichž dle žalobkyně vyplývá, že se na daném území žádné holiny nevyskytují. Dále namítá, že termín „zalesnění“ je vyhrazen pro zalesňování jiných než lesních pozemků (§ 2 odst. 2 vyhl. č. 139/2004 Sb.). K dosavadním pěstebním pracím žalobkyně uvedla, že v letech 2012, 2014, 2015 konzultovala skladbu dřevin vždy s odborným lesním hospodářem. Dle žalobkyně se v daném případě jedná o rekonstrukci lesa podle ust. § 31 odst. 1 lesního zákona, k čemuž není ze zákona stanovena lhůta. Dále žalobkyně zdůraznila, že správní orgán upozornila na skutečnost, že rekonstrukci lesního porostu provádí převážně vlastními silami, zejména o víkendech a dále, že se jedná o špatně přístupné území. Žalobkyně namítá, že žalovaný nepřihlédl k individuálním okolnostem případu, že stanovení lhůty k zalesnění není řádně odůvodněno a dále v obecné rovině uvedla, že nebyla naplněna zásada legitimního očekávání. Konečně žalobkyně sporovala zákonnost uložených paušálních nákladů řízení, neboť má za to, že povinnost podle § 31 odst. 6 lesního zákona porušil její právní předchůdce, nikoliv ona.

Žalobkyně navrhla zrušení žalobou napadeného rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci tak, jak jej předeštl v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný přitom zdůraznil, že za holinu je třeba považovat plochu, na níž původní byl les vykácen a nový nebyl dosud vysazen, dále zdůraznil, že založení lesního porostu musí odpovídat ust. § 2 odst. 4 vyhl. č. 139 /2004 Sb., a příloze č. 4 vyhl. č. 83/1996 Sb., tj. musí odpovídat optimální druhové skladbě porostu, kde je povoleno maximálně 15 % pomocných dřevin. Dřeviny vyskytující se však na daných plochách označených za holiny nepatří dle cílového hospodářství mezi dřeviny základní ani mezi dřeviny meliorační a zpevňující. Pokud jde o lesní hospodářskou osnovu, ta byla zpracována k 1.1.2010, přičemž skutečný stav je vždy třeba ověřit v terénu dle změn v hospodaření v lese. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Posouzení věci soudem:

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, a to podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních

orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), přičemž ve věci bylo rozhodnuto po provedení ústního jednání. Po přezkoumání věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Soud poznamenává, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případě shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci činí (viz např. rozsudek NSS ze dne 27.7.2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky NSS ze dne 2.7.2007, č.j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29.5.2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47). K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznámá, že soud je povinen reagovat na každou z dílčí argumentace a tu obsáhle vyvrátit, jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek NSS ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19).

Podle § 2 písm. i) lesního zákona, se zalesněním pro účely tohoto zákona rozumí založení lesního porostu.

Podle § 31 odst. 6 lesního zákona, holina na lesních pozemcích musí být zalesněna do dvou let a lesní porosty na ní zajištěny do sedmi let od jejího vzniku; v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit lhůtu delší. Na povolení této delší lhůty se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Podle § 2 vyhl. č. 139/2004 Sb., platí:

(1) K obnově lesa a zalesňování lze použít pouze reprodukční materiál jednotlivých druhů lesních dřevin, který splňuje podmínky přenosu pro konkrétní místo výsadby podle § 2 odst. 1 a u něhož je doložen původ.

(2) Při zalesňování zajišťuje vlastník pozemku v součinnosti s odborným lesním hospodářem zpracování projektu zalesnění, který obsahuje skladbu dřevin podle druhů a jejich množství a který je přílohou žádosti o vydání rozhodnutí podle § 3 odst. 4 zákona.

(3) Počet a kvalita sazenic, popřípadě stromků z přirozené obnovy jednotlivých druhů lesních dřevin se volí tak, aby bylo dosaženo zajištěného lesního porostu a vytvořeny předpoklady k dosažení druhové skladby porostu dané pro cílový hospodářský soubor. 4) Minimální počty jedinců jednotlivých druhů dřevin na jeden hektar pozemku při obnově lesa a zalesňování jsou uvedeny v příloze č. 6.

(4) Za obnovený nebo zalesněný je pozemek považován tehdy, roste-li na něm nejméně 90 % minimálního počtu životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše. V tomto množství může být maximálně 15 % pomocných dřevin, kterými se rozumí ty druhy lesních dřevin, které nejsou pro daný cílový hospodářský soubor uvedeny mezi dřevinami základními nebo melioračními a zpevňujícími.

K stěžejní námitce údajné neexistence holin na předmětných lesních pozemcích je třeba uvést, že žalobkyně sporuje jejich výskyt na základě textu lesní hospodářské osnovy zpracované k 1.1.2010, nikoliv na základě skutečně zjištěného stavu lesních pozemků

v terénu. Jinak řečeno, žalobkyně staví svoji obranu na absenci uvedení holin v lesní hospodářské osnově, avšak faktickou existenci vytěžených ploch lesních pozemků, které jsou zarostlé náletovými dřevinami, nespornuje. Jestliže přitom právní úprava neobsahuje definici pojmu „holina“, pak soud nemá důvod neakceptovat žalovaným užívaný a racionálně zdůvodněný obsah tohoto pojmu, když žalovaný za holinu považuje vytěženou plochu původního lesa, který nebyl dosud v zákoně stanoveným způsobem obnoven. Za zalesnění je přitom, jak uvedeno shora, považováno založení lesního porostu podle § 2 písm. i) lesního zákona, tedy vědomé, cílené zalesnění, nikoliv uchycení se náletových dřevin. Ve vztahu k obnově lesa je pak třeba dodržet druhovou skladbu dřevin, která je stanovena v § 2 odst. 4 vyhl. č. 139/2004 Sb. tj. na obnovu lesa lze usuzovat pouze při dodržení limitu maximálně 15 % pomocných dřevin. Tedy, pokud jde o výskyt holin na daných lesních pozemcích, dal soud za pravdu žalovanému, neboť žalobkyně ani netvrdila, že by došlo k uvedené kvalifikované obnově lesa, toliko se bránila tím, že s ohledem na časový odstup od provedené těžby v roce 2000 jejím právním předchůdcem se již nejedná o holinu. Dle soudu nelze k termínu „holina“ přistupovat restriktivně, o což se pokouší žalobkyně, neboť takový přístup by vyvolával řadu pochybností o tom, zda holina je vytěženou plochou bez jakýchkoliv náletových dřevin, či zda jde o plochu s náletovými dřevinami určitého počtu, vzrůstu a skladby. Dle soudu žalovaným zvolený a zjevně v praxi správních orgánů zaužívaný obsah pojmu „holina“ skýtá vyšší právní jistotu oproti výkladu, který prezentuje žalobkyně, proto je třeba dát výkladu žalovaného přednost. Tedy soud vyhodnotil námitku žalobkyně o neexistenci holiny jako nedůvodnou. S ohledem na to, že soud vyšel z faktického prokázání existence holin na předmětných lesních pozemcích, pak bylo namíste aplikovat shora uvedené ust. § 31 odst. 6 lesního zákona, které se výslovně vztahuje na povinnost vlastníka lesního pozemku zalesnit vzniklé holiny na lesním pozemku. Pokud jde o obranu žalobkyně, která tvrdí, že je postihována, resp. že jí je ukládána povinnost, která měla být uložena jejímu právnímu předchůdci, pak soud uvádí, že se nelze úspěšně dovolávat toho, že žalobkyně nabyla lesní pozemky v dražbě v roce 2012. Žalobkyně nastupuje do práv a povinností svého právního předchůdce. Jestliže nebyla povinnost zalesnit holinu do dvou let jejím právním předchůdcem splněna, pak nelze na takovou povinnost obnovy lesa rezignovat, nýbrž je v souladu se zákonem, pokud je tato povinnost právnímu nástupci tohoto, kdo nezákonnou těžbu provedl, uložena. Z faktického stavu a z povahy věci je pak zřejmé, že již nemůže být povinnost zalesnění holiny splněna ve lhůtě do dvou let od vzniku holiny podle § 31 odst. 6 lesního zákona. Pokud přitom byla lhůta k zalesnění stanovena na základě místního šetření k návrhu zástupce žalobkyně, pak odpovídá individuálním okolnostem případu. Jestliže se žalobkyně rozhodla účastnit se dražby dotčených lesních pozemků, měla si být vědoma rozsahu a nákladovosti péče, která je s řádným obhospodařováním daných lesních pozemků spojena. To, že se žalobkyně rozhodla vykonávat péči o les převážně osobně a o víkendech, není ve věci relevantní. Jestliže stav lesních pozemků vyžaduje rozsáhlejší péči, k níž je třeba sjednat odborný subjekt, čehož si zástupce žalobkyně na základě místního šetření, jehož byl přítomen a při němž navrhl termín zalesnění, měl být vědom, pak je na žalobkyni, aby jako vlastník lesních pozemků takovou péči zajistila. Lesní zákon obsahuje právní úpravu, jejímž účelem je primárně ochrana lesa. Okolnost, že k zalesnění je třeba sjednání odborného subjektu, není okolností odůvodňující v daném případě oddalování zalesnění pozemku, který byl vytěžen již v roce 2000, naopak je v souladu se zájmem společnosti na ochraně lesa, aby byl tento protiprávní stav co nejdříve napraven. Jestliže se

žalobkyně rozhodla lesní pozemky vlastnit, pak je na ní, aby zajistila řádné plnění povinností s tímto vlastnictvím ze zákona spojených, jejichž účelem je ochrana a rozvoj přírodních hodnot, jak vyplývá z ustanovení čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod: *Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.*

Z uvedených důvodů se soud plně ztotožnil s rozhodnutím žalovaného, které s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně tvoří jeden celek, a na něj v podrobnostech pro jeho obsažnost a přesvědčivost odkazuje, jak již uvedeno shora.

S ohledem na uvedené dospěl soud k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšná žalobkyně neměla právo na náhradu nákladů řízení a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení při jednání soudu vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 25. října 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: